

Какъ се хранятъ растенията.

Отъ Ц. Гинчевъ.

(Продължение отъ VI книжка).

— Азъ ви казахъ напредъ, че въгленната киселина е по тежка отъ другия въздухъ и се намѣрва по близо до земята, та като се подига нагорѣ съ въздуха, по скоро достига до долната страна на листата, за туй ако наведемъ нѣкой клонъ на дървото и листата му се обърнатъ съ долната страна нагорѣ, то се мжчи да ги обърне пакъ, както сж си биле. А пъкъ на трѣвитѣ устицата сж и отъ двѣтѣ страни, защото тѣ сж дребни и близо до земята, та въгленната киселина ги обвива и отъ двѣтѣ страни. Пъкъ на воднитѣ сж отгорѣ, защото долната имъ страна упира на водата.

Въглена, като влѣзе въ растението прѣзъ листата му, смѣсва се съ ония нѣща, които е натеглило съ коренчетата си изъ земята и отъ него става *стѣбло, кора и плодъ*.

— Ами какъ се смѣсва съ тѣхъ въглена, рѣче Цвѣтко.

— Господъ тѣй отредилъ. Растението, като го разрѣжемъ и го гледаме прѣзъ таква стъкло, прѣзъ което и най маничкитѣ нѣща се видятъ едри, виждаме, че всичкото е направено отъ едни *малки зрънца* като мѣхурчета, които ученитѣ наричатъ *клетки* или *стаички*. Тѣзи клетки сж облѣчени съ ципа и вътрѣ има вода, въ която сж растопени нѣщата, що е изтеглило изъ земята. Въ тѣзи клетки се смѣсва и въглена и като узрѣ-